

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Систему индиректног опорезивања у БиХ

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући сена став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравило намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се такође на чињеницу да је надлежност за индиректно опорезивање пренесена на Босну и Херцеговину споразумом између Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске којим се уређује подјела надлежности у тој области;

Водећи рачуна о томе да је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине донијела Закон о Систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини, успостављајући тиме институционалну и организациону основу за јединствен систем индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини;

Увјерен у значај који за Босну и Херцеговину има остварење принципа јединственог економског простора;

Имајући у виду коминике Управног одбора Савјета за имплементацију мира, издат 24. септембра 2004. године, у којем се каже да је потребно предузети неопходне кораке како би се до прољећа 2005. године успоставила оперативна Управа за индиректно опорезивање, те се позивају босанскохерцеговачки органи власти и донатори да осигурају да се до рока који је поставио премијер, средином 2005. године, обаве све неопходне припреме за увођење система ПДВ-а у складу са европским стандардима;

Имајући такође у виду да су одређени технички недостаци у успостављеном законском оквиру успорили досадашњи напредак;

Водећи рачуна о томе да Управни одбор Управе за индиректно опорезивање (у даљем тексту: Одбор) сачињавају министар финансија и трезора Босне и Херцеговине и министри финансија Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске, као и три стручњака из области индиректног опорезивања;

Констатирајући да, по Закону о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине, савјетницима са одговарајућим искуством није дозвољено да обављају друге извршне функције, па тако не могу бити чланови Одбора;

Констатирајући надаље да, због неусклађености Закона о државној служби и Закона о Систему индиректног опорезивања, може бити онемогућено именовање у чланство Одбора државним службеницима са одговарајућом стручношћу из области индиректног опорезивања;

Присјећајући се да су премијери Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске потписали споразум којим се домаћи произвођачи ослобађају оптерећења механизмом за алокацију акциза, што је довело до тога да се у потпуности ускладе индиректни порези у Босни и Херцеговини, укину закони о индиректном опорезивању у Федерацији Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта и замијене Законом о порезу на промет и Законом о акцизама БиХ;

Констатирајући да Законом о Систему индиректног опорезивања није утврђена процедура за рјешавање управних поступака који су покренути прије ступања на снагу тог закона;

Размотривши и узевши све ово у обзир, Високи представник доноси:

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини

(“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 44/03)

који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине на дан предвиђен у члану 4, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 15. октобар 2004.

Педи Ешдаун

Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ИНДИРЕКТНОГ ОПОРЕЗИВАЊА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Члан 1.

У члану 17, иза става 3. додају се нови ставови 4. и 5. и гласе:

“На именовање савјетника у чланство Одбора на основу овог члана не примјењује се члан 11. став 1. Закона о сукобу интереса у институцијама власти Босне и Херцеговине.

Изузетно од одредаба члана 16. став 1 (а) Закона о државној служби у институцијама власти Босне и Херцеговине, члана 19. став 1 (а) Закона о државној служби Федерације Босне и Херцеговине и члана 87. став 1. Закона о административној служби у управи Републике Српске, државним службеницима се дозвољава да буду именовани у чланство Управног одбора на основу овог члана.”

Досадашњи став 4. постаје став 6.

Члан 2.

У члану 25. став 2. ријечи: “Ако Одбор другачије не одобри,” додају се на почетку реченице. Сходно томе, наведени став сада гласи:

“Ако Одбор другачије не одобри, наплата и расподјела пореза

које не наплати Управа, у складу с претходним ставом, наплаћују се и њихова распоdjела врши се на начин на који је то рађено прије ступања на снагу овог закона док закон из члана 23. не ступи на снагу, када ће Управа преузети управљање над свим индиректним порезима.”

Члан 3.

Иза члана 37. додаје се нови члан 37.а који гласи:

“Члан 37.а

Управни поступци који се односе на примјену прописа из надлежности Управе и који су покренути прије 8. јануара 2004. године биће provedени и рјешаваће се у складу с прописима који су били на снази у вријеме покретања ових поступака.

Ако је након 8. јануара 2004. године првостепено рјешење донесено у управном поступку из става 1. овог члана поништено и предмет враћен првостепеном органу, даљи поступак се проводи на основу става 3. овог члана.

До ступања на снагу закона којим се уређују управни поступци који се односе на индиректно опорезивање, жалбе против првостепених рјешења која су након 8. јануара 2004. године донијеле царинарнице, или испоставе и филијале из члана 6. овог закона, рјешава директор Управе.

Изузетно од одредаба става 3. овог члана, коначни управни акти донесени прије 15. октобра 2004. године остају на снази.”

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.